

színházi esték

★ A MISKOLCI NEMZETI SZÍNHÁZ MŰSORISMERTETŐJE ★

Az elismerés jelképe

Hagyomány, hogy esztendőnként a felszabadulási évforduló jegyében adják át a fizikai és a szellemi munkában kiemelkedő teljesítményekkel jeleskedőknek az elismerés jelképeit, a különféle kitüntetések, jutalmakat. Az idén — a 40. évfordulón — a jubileumi alkalom méginkább megnöveli a nyilvános elismerések értékét. Ezért különösképpen örvendek számunkra, hogy színházunk több művészt, műszaki dolgozóját szintén köszönhetjük az idén a jubileumi kitüntetések sorában.

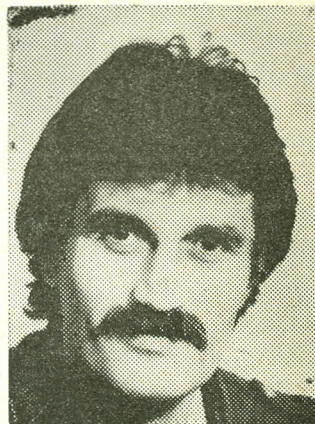
Jászai Mari-díjat kapott **Körtvélyessy Zsolt** színművész, aki évadról évadra a vezető színészek felöltségtudatával vitte sikerre emlékezetes főszerepek és rangos epizód szerepek egész sorozatát. Magas fokú teljesítményességét jól érzékelteti, ha csupán a legutóbbi időszakból soroljuk fel alakításait: főszerepet játszott az Aki a pofonokat kapja, A néma levente, A gyújtogató, A Karamazov testvérek produkciókban, Az ember tragédiájában ő volt az Ur, s ezenkívül szinte minden

színen jelen volt, más-más meghatározó fontosságú epizód szerepekben. Eppen a Tragédiában nyújtott sokoldalú művészi teljesítményéért nyerte el tavaly az év legjobb epizód szereplője kitüntető címét.

A **Szocialista kultúráért** kitüntetést kapta **Máhr Ági** és **Abrahám István**. Máhr Ági színészi palettája olyan sokszínű, hogy felsorolni sem lehet színárnyalait. Múltán népszerű a felnőtt és a gyermekközönség körében egyaránt. Abrahám István sem fér bele egyetlen műfaji skatulyába. Bár a legtöbb tapost énekes szerepeiért kapja, teljes értékűek prózai alakításai is.

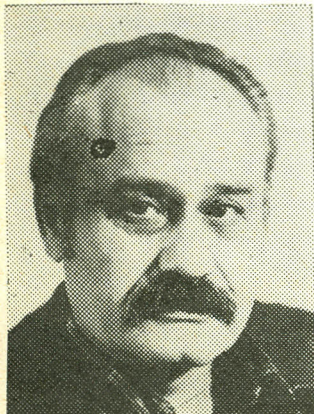
Kiváló munkáért kitüntetésben részesült a kulcsfontosságú munkát végző „láthatatlan” színházi szereplők közül **Füsti Molnár Agota** ügyelő, **Laczkó Jánosné** öltöztető, **szabó, Cselényi Józsefné** női szabó, **Lajhó Áttila** és **Pásztor László** világosítók.

A díjazottakat köszöntő házi ünnepségen megjelent **dr. Kovács**

Körtvélyessy Zsolt

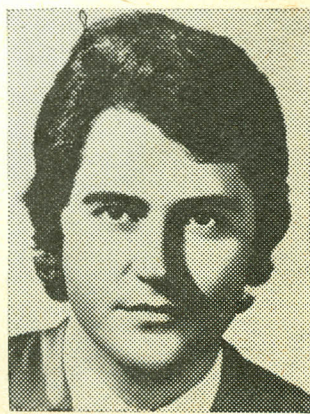
László, a városi pártbizottság titkára, aki elismerését fejezte ki az ünnepletteknek, majd átnyújtotta a Magyar Szocialista Munkáspárt Központi Bizottsága által adományozott emléklapot a negyven éve párttag **Szabados Ambrus** színművésznek.

Polgár Géza

Máhr Ági

Abrahám István

Május

Musgrave őrmester táncra

Erre a hónapra túlnyomórészt derűs, napfényes időt ígér a meteorológia. Havi másorunk ehhez az időjárás prognózishoz igazodik, repertoárunkon többségükben vidám, könnyedén szórakoztató produkciók szerepelnek.

Goldoni Két úr szolgája több mint két évszázada fakasztja fel-szabadító nevetésre az egymást váltó nemzedékeket. A furfangos Truffaldino most a miskolci nagyszínpadon folytatja köpéságait. Az orgonailatú májusi estéken ismét felcsendülnek színpadunkon Dankó Pista szívbizsergető melodíái. A közeli Kamaraszínházból pedig A régi nyár örökfriss slágerei visszhangoznak.

Ugyancsak a Kamarában a csipősebb-karcosabb jellegű humorból, a történelmi groteszkból ad ízelítőt Örkény István, világhírré jutott Tóték-jával.

Gyermeknézőink új mesevilággal, a japán népmesék különös figuráival ismerkedhetnek A farkas szempillái előadásain.

S amiként az aranyat érő, termékenyítő májusi esőt szükség-szerűen borulat előzi meg, hasonlóképpen a tragédia borúsabb légkörében fogannak színpadunkon Musgrave őrmester táncának termékenyítő, emberségtöltő gondolatai. Am a hónap végén az új bemutató, a Diákszerlem megint a felhőtlen májusi idézi. Színházunk fiataljai dalolnak, táncolnak ebben a kamaszjátékban, amely azt igazolja, hogy a hatvan éve született operetten nem fog az idő.

Két úr szolgája

A régi nyár

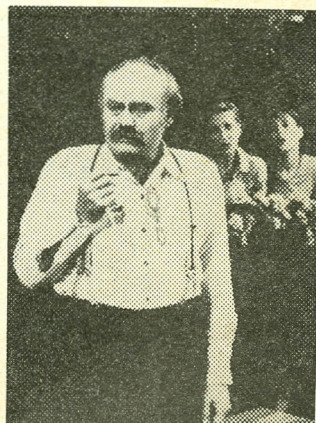
Dankó Pista

A farkas szempillái

DIÁKSZERLEM — Kép a Király Színház 1929. évi bemutatójáról

Tóték

Blaskó Péter megméretései

Ez a portré úgy is elkészülhetett volna, hogy nem ül hozzá modelt Blaskó Péter. Nem a szerző élelétását dicséri ez a tény, hanem a Miskolci Nemzeti Színház egyik legsokoldalúbb, egyik legismertebb, s egyik legtöbbet foglalkoztatott művészt. Blaskó kedvelt ember Miskolcon, s az ő neve is márkázza az országban ezt a színházat. Olyan teátrista ő, akit nem lehet nem szeretni. „Meghal” a színpadon, ha kell, minden idegszálával a halálosan komoly játéokra koncentrál, de jelmez és díszletek nélkül kedves, barátságos és kisfiúsan szerény.

Sok elfoglaltsága miatt csak húsvét vasárnapján tudtunk találkozni. Kávét kortyol, cigaretta nélkül. Kimondatlanul is már az esti előadásra készül, de még benne vibrál a Pirandello-film forgatásának izgalma is. Dömölky János alkotásában főszerepet kapott, egy operatőrt alakít. A film persze más, mint a színház. S a kettő nemcsak szakmailag egészíti ki jól egymást. Az együttes nemrég járt Lengyelországban,

s pusztán a véletlen számájára írható, hogy a Tóték és a Tragédia bemutatásának idején a lengyel televízió egy olyan magyar filmet sugárzott, amelynek ő volt a főszereplője... Felismerték, s a siker talán ettől lett egy picit forróbb.

Az ilyen villanásnyi, első rácsodálkozásból adódó örömek meghatározóak és nehezen felejthetők. Nemrég őzdi középiskolásoktól kapott levelet. Színházkedvelő és színházértő lányok és fiúk a színész iránt érdeklődtek. Három szerepben látták egymás után, s a srácok a műhelytitkekről faggatták. Három magyar darabról, illetve annak főszerepeiről van szó, de nyilván egészen másfajta művészi habitust igényel a Tóték, a Tragédia, vagy a Néma Levente színrevitele. Blaskó győzi erővel, művészi alázattal és tehetséggel.

A főiskolán 1970-ben végzett, Várkonyi Zoltán és Vámos László osztályában. Olyan évfolyamtársai voltak, mint Kern András, Verebes István és Sulyovszky Szilvia. Több

mint tíz éve játszik Miskolcon, otthonra talált a városban. Szép feladatokat kapott, színész-álom szerepeket formálhatott meg. Ezt ő úgy mondja, a reá jellemző szerénységgel, hogy hagytak dolgozni... Kollégáitól tudom, hogy jó partner. Bár neve többnyire a színlap elején olvasható, „nem játssza le” a színpadról a többieket.

A legjobb férfikorban van. Kipróbálta a színházat, a filmet, a televíziót. A megméretés művészi pályájának egy újabb, felfelé ívelő szakaszának reményével kecsegtet. Nem titkolja, hogy ez a szezon a sikeresek közé tartozik. Elég idézni a Tóték bemutatásának országos visszhangját. A miskolci társulat másként, s talán korszerűbben értelmezte Örkeny remekét, s a rendezői szándék partnerre tált Blaskó Péterben. Nem kérdezem, hogy Latinovits Zoltán felejthetetlen örnagya nem nyomasztotta-e a csapatot... Nem kérdezem, mert sejtem, hogy a miskolci Tóték, s benne Blaskó Péter alakítása, beke- rül a hazai színháztörténet aranykönyvébe.

Ötvenedszer

Az ember tragédiája új szemléletű miskolci színrevitelének híret-rangját mi sem bizonyítja ékeesebben, mint hogy a 49. előadást még külföldön, Lengyelország fővárosában tapsolta az ünneplő közönség — s rá néhány napra már újra itthon, a március 15-i nemzeti ünnepünkön került színpadra a jubileumi 50. előadás. A félszázad sorozat önmagáért érvel. Igazolja, hogy érdemes volt színházunknak magasra emelni az igényesség mércéjét műsorpolitikájában: együtt-töprengésre serkentő színpadi alkotásokkal kívánatos irányban fejleszteni a művészet közlést.

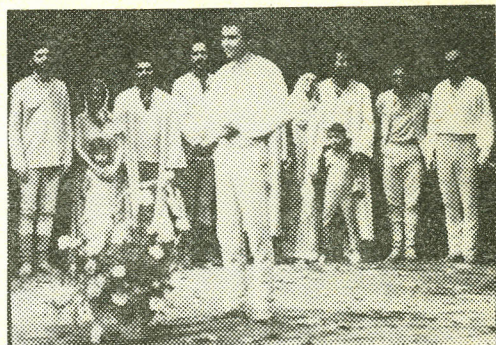
A szó legnemesebb értelmében közművelő intézményünk következetes munkájának jóleső nyilvános elismerése volt, hogy a jubileumi előadáson a KISZ-bizottság és a városi tanács képviselői virágcsokorral köszöntötték társulatunkat. S ugyanekkor felolvasták azt a levelet, amelyet Dudla József, az MSZMP Miskolc városi Bizottságának első titkára és Rózsa Kálmán, Miskolc megyei város tanácselnöke írt, színházunk igazgatójának címezve:

„Városunk párt- és állami vezetésének nevében szeretettel gratulálunk Önnek és a Miskolci Nemzeti Színház társulatának abból az alkalomból, hogy „Az ember tragédiája” című produkció 50. előadásához érkezett. Kérjük, tolmácsolja magas szintű munkájukért elismerésünket a rendezőnek, Csizsár Imrének, valamint a produkcióban szereplő művészeknek. Az egész társulatnak eredményes munkát, további sok sikert kívánunk.”

Tetézi örömmünket, hogy Az ember tragédiája produkción kívül még két másik népszerű darabunk is

elérte, túllépte az ötvenedik előadást. A nagyszínházi jubileumi köszöntés előtt egy nappal a Kamaraszínházban „A néma levente” érkezett el félszázadik színpad léptéhez. Heltai Jenő hervadhatatlannul üde lírai verses játéka maradandóan belopta magát a miskolci, borsodi közönség szívébe.

Március 30-án pedig ismét a nagyszínpadon jubiláltak: a Dankó Pista produkció is átlépte a бүүös 50-es határt. (S azóta is folytatja sikerszeriáját.) A három hosszú sorozatban az arányosság is figyelemre méltó. A három jubilás darab három színpadi műfajt képvisel: tanúsítva, hogy színházunk helyesen, körültekintően mérte fel — és eredményesen orientálta — a különféle közönségigényeket ebben az évadjában is.

Harmadik sor, balközép — beszél

Három színészről, — pontosabban: egy színésznőről és két színészről — szeretnék „beszólni” innen a balközép harmadik sorból, spontánul, mintha az előadáson kiáltanék fel a színpadra — de hát ott mégsem illik. Így itt mondom el — lelkesen. Lelekesen, mondhatnám: kammasosan lelkesen, ahogy valaha az ifjak kifogták a lovakat a primadonna kocsiójából és maguk húzták azt.

Komáromy Évával kezdeném ujjongásomat, nemcsak azért, mert ő a megdicsérendők közül a „hölgy”, hanem elsősorban azért, mert amit A régi nyár főszerepében produkál, az egyszerűen — tökéletes. Minden mozdulata, tánclépése, hangja olyan lebilincselő és olyan bájos, hogy nem lehet nem odafigyelnél rá. Kis játéka, apró mozdulatai, hol „főző”, hol korholó félmondatai — ahogy a helyzet megkívánja — éppen úgy „ülnek”, mint táncainak, dalainak nagyvonalúsága, szerelmét hol felvillantó, hol leplező ügyes arcjátéka. Brávó! — szerettem volna kiáltani, de moderálva magamat, csak veresre tapsolt tenyeremmel hangoztattam nézetemet, amit most ki is fejezek írásban. — Remélem, egyetért velem a szerkesztő, és le is adja mondókámat.

Aztán ott van a színpadon a másik kitűnő figura, Kulcsár Imre, a szegény rokon, akinek gazdag spanyol urat kell játszania, hogy elűzze a darabban is primadonna (mint ahogy alakításában is az!) Komáromy Éva nem kívánt udvarlót — természetesen a primadonna költségén. Hát kérem, hogy Kulcsár ezt a kettős figurát a maga komikumában színpadra hozza és közben táncol, bohóckodik, az valóban kitűnő táncoskom-

kusi produkció. Állandóan megnevettelt, pedig a szerepe néha édes-bús, de még ha bús, akkor is édes. Egy-egy bravúrosan ügyes táncmozdulata olyan fordulatok, amilyenek az „a nagykönyvben meg van írva”. — Komáromy Éva és Kulcsár Imre kettőse viszi az előadást a biztos siker felé.

Azt hiszem, jól kilelkedtem magamat innen, a balközépről „beszólva”, de még jut „szuf-lám” arra is, hogy elismerően szóljak egy kis szerepről, amiben kiváló barátom, Somló István bizonyítja régi — és már sokszor, de nem elég-szer elmondott, leírt — tételét: nincs kis szerep, csak jó színész, vagy rossz. Ezt éppen a kis szerep igazolja, mert abban nincs sok idő: azonnal bizonyítani kell. Nos, Somló Pista rövid pincér-alakításával bizonyít. És jól bizonyít! Azt bizonyítja, hogy jó színész. Néhány mozdulat, egy kis dal és a kedves egykori (a darab 1928-ban játszódik) pincér olyan, amilyen akkor, az én egészen fiatal koromban volt. Tanulhatnánk tőle a mai valódi pincérek.

Hálás szerepek — mondhatná a néző, aki hozzám hasonlóan ott ült és lelkesen tapsolt. De ezek a szerepek elsősorban a három, azokat alakító színészek lehetnek hálásak. Ők valószínűleg meg a szerepekből, amit csak lehet, ők „hozzák ki” belőlük a maximumot. Megvallom végül — a sok lelkesedés után kissé dörögve — az utóbbi időben keveset és nem mindig a megfelelő helyen láttam színházunknak ezt a három — valljuk meg — kitűnő tagját. Szívesen látnám őket a jövőben többször is a színpadon.

MÁTÉ IVÁN

Miskolci Nemzeti Színház

DÁTUM	ELŐADÁS	BÉRLET	KEZDETE
1. szerda	DANKÓ PISTA	Bérletszünet	19.00
2. csütörtök	MUSGRAVE ÖRMESTER TÁNCA	Goldoni	19.00
3. péntek	MUSGRAVE ÖRMESTER TÁNCA	Földes	16.30
4. szombat	MUSGRAVE ÖRMESTER TÁNCA	József Attila	15.00
5. vasárnap	A FARKAS SZEMPILLÁI KÉT ÚR SZOLGÁJA	Gyermekelőadás Déryné	15.00 19.00
6. hétfő	A MISKOLCI SZIMFONIKUS ZENEKAR HANGVERSENYE	Népszerű	19.30
7. kedd	KÉT ÚR SZOLGÁJA	Csontos	19.00
8. szerda	KÉT ÚR SZOLGÁJA	Lehár	19.00
9. csütörtök	KÉT ÚR SZOLGÁJA	Huszka	19.00
10. péntek	KÉT ÚR SZOLGÁJA	Vörösmarty	19.00
11. szombat	A FARKAS SZEMPILLÁI KÉT ÚR SZOLGÁJA	Gyermekelőadás Katona	15.00 19.00
12. vasárnap	A FARKAS SZEMPILLÁI DANKÓ PISTA	Gyermekelőadás Bérletszünet	15.00 19.00
13. hétfő	A MISKOLCI SZIMFONIKUS ZENEKAR HANGVERSENYE	Téli	19.30
14. kedd	KÉT ÚR SZOLGÁJA	Arany János	19.00
15. szerda	KÉT ÚR SZOLGÁJA	Petőfi	19.00
16. csütörtök	KÉT ÚR SZOLGÁJA	Madách	19.00
17. péntek	KÉT ÚR SZOLGÁJA KÉT ÚR SZOLGÁJA	Ady Endre Molière	15.30 19.00
18. szombat	KÉT ÚR SZOLGÁJA	Csehov	15.00
19. vasárnap	DANKÓ PISTA	Bérletszünet	19.00
20. hétfő	Nincs előadás		
21. kedd	MUSGRAVE ÖRMESTER TÁNCA	Upor	17.00
22. szerda	MUSGRAVE ÖRMESTER TÁNCA	Shakespeare	19.00
23. csütörtök	MUSGRAVE ÖRMESTER TÁNCA	Schiller	19.00
24. péntek	NEGYEDIK HENRIK KIRÁLY DANKÓ PISTA	Bérletszünet Bérletszünet	15.30 19.30
25. szombat	DANKÓ PISTA	Bérletszünet	19.00
26. vasárnap	DANKÓ PISTA	Bérletszünet	19.00
27—28—29.	Nincs előadás		
30. csütörtök	DIÁKSZERELEM	Egyetemi	19.00
31. péntek	DIÁKSZERELEM	Bemutató	19.00
JÚNIUS	DIÁKSZERELEM	Csiky	19.00
1. szombat			
2. vasárnap	DIÁKSZERELEM	Szigligeti	19.00

Három vendégjáték

A legutóbbi hetekben három nevezetes vendégjátékot is láthatott színházunkban a miskolci közönség. A berlini Komische Oper nagyhírű balettgüttése első magyarországi turnéján Miskolcon is bemutatkozott, március 25-én este. A Tom Chilling koreográfus által 1965-ben alapított együttes műsora a klasszikus balett hagyományaira épül. Miskolci programjukban három táncprodukciót mutattak be. Elsőként a Schumann Karnevál című szerzeményére komponált balettet, aztán az Esti tőcök-öt, mely Schubert kompozíciójára készült, végül a Pastorale-t, Beethoven hatodik szimfóniájának zenéjére. A rangos balettgüttés bemutatója a miskolci közönség körében is forró sikert aratott.

A magyar népi kultúra világhírű és világjáró reprezentánsa, a megújult Állami Népi Együttes két alkalommal is fellepett színpadunkon. Először a felszabadulásunk 40. évfordulója tiszteletére rendezett városi dísznepség műsorában, majd a rákövetkező nap délutánján. Kétféle bemutatójában teljes áttekintést adott legjava produkciójából. Gyönyörködhetett a közönség a klasszikus értékű Káliai ketős-ben, a Hortobágyi pásztortáncokban, a fergeteges sodrású Szatmári táncokban, az ugyanarról a vidékről való eredeti cigánytáncokban. Bemutatta az együttes a táncokhoz tiszta forrásának számító Széki táncrendet, két dunántúli néptánc-csoportot, majd a vajdakamarási párost, a Lőrincrévi mulatságot, s az egész műsornak címet adó, felejthetetlen hatású Lakodalmast.

Nagyra becsült, kedves ismerős művészeket köszöntött a miskolci közönség tapsa április 29-én, este színházunkban, a Kassai Állami Színház balettgüttésének és zenekarának újabb vendégjátéka alkalmából. A kassai táncművészek — viszonyozva színházunk decemberi vendégjátékát — ezúttal Csajkovszkij klasszikus remekét, A hatyúk tavát mutatták be városunk balettkedvelőinek.

Carlo Goldoni:

KÉT ÚR SZOLGÁJA

Vígjáték 2 részben
Fordította: Révay József

S z e r e p l ő k :

Pantalone de Bisognosi Körtvélyessy Zsolt
Clarice, a lánya Fráter Kata
Lombardi, doktor Matus György
Silvio, a fia Gáspár Tibor
Beatrice, torinói lány Molnár Zsuzsa
Florindo Aretusi, a kedvese Bregyán Péter
Brighella, fogadós Simon György
Jászai-díjas
érdemes művész

Smeraldina, Clarice
szobalánya Oláh Bódi Éva
Truffaldinó, Beatrice, majd
Florindo szolgája Szirtes Gábor
Pincér Teszary László
Pantalone szolgája Hidvégi Elek
I. hordár Ittes József
II. hordár Sárkány János

Zene: Melis László. Zenei munkatárs: Kalmár Péter

Díszlettervező: Székely László m. v.

Jászai-díjas, érdemes művész

Jelmeztervező: Szakács Györgyi

Mozgás: Pintér Tamás

Rendezőasszisztens: Mixtay Péter

Rendezte: Csizsár Imre, Jászai-díjas

*

Ray Henderson:

DIÁKSZEREM

Zenés játék 2 részben
Szövegét írta: Lawrence Schwab—B. G. de Sylva
Adaptogozta: Szilágyi László

S z e r e p l ő k :

Charles Kenyon,
a csillagásztan tanára Ábrahám István
Patricia Molnár Zsuzsa
Baby Várkonyi Szilvia
Flóra diáklányok Milviusz Andrea
Millie Horváth Zsuzsa
Connie Oláh Bódi Éva
Mongoló diák Sárkány János
Tom Mucci Sándor
Bobby Mihályi Győző
Wendy diákok Somló István
Jackie Teszary László
Sylvester, a gólya Szirtes Gábor
A kadét Varga Tamás
Johnson, tanár Matus György
Kearney, tréner Szegedi Dezső
Jegyzető Mátyás Jenő

Vezenyel: Kovács Zoltán

Díszlettervező: Szőke István

Jelmeztervező: Fekete Mária

Koreográfus: Majoros István m. v.

Rendezőasszisztens: Balogh Erzsébet

Rendezte: SZŐKE ISTVÁN

John Arden:

MUSGRAVE ÖRMESTER TÁNCA

Nem-történelmi. példázat 2 részben
Fordította: Vajda Miklós

S z e r e p l ő k :

Sparky, közlegény Mihályi Győző
Hurst, közlegény Gáspár Tibor
Attercliffe, közlegény Polgár Géza
Jászai-díjas
Bludgeon, révész Simon György
Jászai-díjas
érdemes művész
Musgrave, őrmester Matus György
Lelkész Dóczy Péter
Mrs. Hitchcock Máthé Éva
Jászai-díjas
érdemes művész
Annie Fehér Ildikó
Csendbiztos Pallóczy Frigyes
Polgármester Sallós Gábor
Jászai-díjas
Lomha bányász M. Szilágyi Lajos
Harcias bányász Lakatos István
Walsh, komoly bányász Varga Tamás
Dragonyos lovas Csabai János
Dragonyos tiszt Szarka János

Zene: Dékány Endre

Zenei munkatárs: Kovács Zoltán

Díszlet- és jelmeztervező:

Vayer Tamás m. v. — Benedek Péter m. v.

Balázs Béla-díjas

Koreográfus: Krivjánszky István

Rendezőasszisztens: Szarka János

Rendező: SZÜCS JÁNOS

*

Lajtai Lajos—Békeffi István:

A RÉGI NYÁR

Zenés játék két részben

S z e r e p l ő k :

Mária, híres színésznő Komáromy Éva
Zsuzsi, a lánya Milviusz Andrea
Báró Jankovich János Varga Gyula
Jászai-díjas
Miklós, a fia Major Zsolt
Trafinó, Mária szegény
rokona Kulcsár Imre
Mimóza, öltöztető Péva Ibolya
Manci, kiszolgálólány Papp Györgyi
Főúr Somló István
Néni, cukrászné Zoltán Sára
Lulu Guzi Emese
Kitty Farkas Szilvia
Zizi, a revűszínház görljei Magyar Tünde
Fruzi Pusztay Rita
Szobalány Balogh Katalin
Pincér Bodor László

Vezenyel: Kalmár Péter

Díszlettervező: Gergely István

Jelmeztervező: Fekete Mária

Koreográfus: Veőreös Boldizsár m. v.

Rendezőasszisztens: Balogh Erzsébet

Rendező: Balogh Gábor m. v.

Előadások: május 7, 8, 9, 10, 11, 14, 15, 16, 17-én,
este 7 órakor a Kamaraszínházban (Kossuth u. 11.).

Orkény István:

TÖTÉK

Tragikomédia 2 részben

S z e r e p l ők:

Az órnagy	Blaskó Péter
Tót	Jászai-díjas Polgár Géza
Tótné	Jászai-díjas Timár Éva
Agika	Jászai-díjas érdemes művész Fráter Kata
A postás	Szirtes Gábor
Cipriani professzor	Simon György
Lőrincke szomszéd	Jászai-díjas érdemes művész Fehér Ildikó
Gizi Gézáné	Szöke István
A lajt tulajdonosa	Somló István
Tomaji plébános	Matus György
Elegáns órnagy	

Díszlettervező: Császár Imre, Jászai-díjas

Jelmeztervező: Szakács Györgyi

Zenei összeállítás: Herédy Éva

Rendezőasszisztens: Mixtay Péter—Bayer Szilveszter

Rendezte: CSÁSZÁR IMRE, Jászai-díjas

Előadások május 1, 12, 19, 24, 25 és 26-án, este 7 órakor a Kamaraszínházban (Kossuth u. 11.)

Ismétel a nézőtér

A Régi nyár miskolci sikerére nem csak az jellemző, hogy nyilvános főpróbája óta minden előadása telt házat vonz. Közkedveltségét méginkább tanúsítja, hogy a Kamaraszínházban estéről estére dalra fakad az előadások mindenkori közönsége is, s a karmester vezényletével énekli a darab elnyúlhatetlen slágerét, azt hogy: „Legyen a Horváth kertben Budán...”

Történt pedig valamelyik előadás, hogy az együttes éneklést követően hangosan jelentkezett a nézőtéri önbírálat is. Megszóllalt egy erősebben füllő hölgy:

— Nem ment egyszerre! Énekeljük el még egyszer!

S, ellentétben az írott színikritikák szokott hatásával, ezúttal nem érezte senki sértve magát a nyilvános megróvás miatt, hanem — most már jobban ügyelve az összhangzásra — jókedvvel ismételte a közéneklést a nézőtér.

A FARKAS SZEMPILLÁI

Zenés mesejáték 2 részben

Japán népmeséből írta: HORVÁTH PÉTER

Zenéjét szerezte: NOVÁK JÁNOS

S z e r e p l ők:

Momotaro, Japán legnagyobb barackfiúja	Major Zolt
Jukikó, szegény szolgálólány	Oláh Bódi Éva
Óreganyó, Kismajom, Macskalány	Gruiz Anikó
Óregapó	Mátyás Jenő
Tokudzsirát, a Japán Fényerdő Farkasa	Teizi Gyula
Szomszéd asszonyság, mások Fogadósne, mások Jamauba képében	Máhr Ági
Szerzetes	Mucsi Sándor
Borz, aki hol Majom, hol Macskalány, hol Szamuráj	Somló István
Róka, aki hol Majom, hol Macskalány, hol Szamuráj	Ittes József

Díszlettervező: Radovics Andrea m. v.

Jelmeztervező: Somlai Tibor m. v.

Koreográfus: Rotter Oszkár m. v.

Zenei munkatárs: Herédy Éva

Rendezőasszisztens: Tóth Tibor

Rendezte: NOVÁK JÁNOS m. v.

*

Dékány András—Baróti Géza—Vaszy Viktor:

DANKÓ PISTA

Daljáték 2 részben

S z e r e p l ők:

Dankó Pista	Ábrahám István
Blaha Lujza	Várhegyi Márta
Tömörkény István	Dóczy Péter
Joó Ferenc, festőművész	Palóczy Frigyes
Ilonka, a leánya	Kátay Zsuzsa
Ördög, polgármester	Kulcsár Imre
Ördögne	Komáromy Éva
Elemér, a fiúk	Budai László
Muci Jóska, cigányprimás	Varga Gyula
Juli, szobalány	Jászai-díjas Várkonyi Szilvia
Bitó, halászmester	Bánó Pál
Máté, a fia	Lakatos István
Cibere, városi írnök	Dézy Szabó Gábor
Borovszky, városi hajdú	Vass László
Pincér	Hidvégi Elek
Öreg cigány	Ónody László
Bandagazda	Pécskay Tibor
Egy lány	Farkas Szilvia

Játszódik az 1800-as évek végén Szegeden

Vezényel: Kovács Zoltán

Díszlettervező: Gergely István

Jelmeztervező: Fekete Mária

Koreográfus: Rotter Oszkár m. v.

Rendezőasszisztens: Balogh Erzsébet

Rendezte: OROSZ GYÖRGY m. v.

Jászai-díjas

Tarka oldal

DÉRYNÉ EMLÉKTÁBLÁJA

A városukért önzetlenül tenni kész egykori miskolci kézművesek méltó utóda Tarcsi Lajos kőfaragó kisiparos, aki felajánlotta, hogy a színházunk falán elhelyezett Déryné Széppataki Róza emléktábla felújítását társadalmi munkában elvégzi.

„A jelenlegi fekete betűk helyett aranyozott betűkkel fogom azt elkészíteni, hiszen a nagy színész- és énekesnő is arany betűkkel írta be nevét a magyar színjátszás történelmébe. Tudom, hogy a színház épülete a közeli években (kívülről is) felújításra kerül, ez azonban mit sem zavarja az emléktábla felújítását, mert az építészeti munka tényleges megkezdésekor — ha akkor még élek — leszerelem azt, s megőrzésre a Miskolci Nemzeti Színház igazgatójának átadom, majd az építkezés befejezésekor, ismét felszerellem.”

Színházunk igazgatója levélben köszönte meg a példamutató felajánlást.

A KÖLTÉSZET NAPJA

Április 11-én, József Attila születésnapjának 80. évfordulóján, a Költészet napja ünnepségsorozatában emlékünnepeket rendeztek Lillafüreden, az Óda születési helyén, a költő emléktáblájánál. Itt Lakatos István színművész, társulatunk tagja adott elő részletet József Attila-műsorából. Ugyanezen a napon délután író—olvasó találkozáson ismerkedhetett a közönség Serfőző Simon

miskolci költő Holddal világitottunk című új kötetével. A találkozón közreműködött Kulcsár Imre, színházunk művésze.

MESÉK A RÁDIÓNAK

Varsányi Anikó rádiórendező a Magyar Rádió gyermekműsorai számára a Miskolci Nemzeti Színház tíz színművészenek előadásában tíz mese hangfelvételét készítette el.

NIVÓDIJ

A Megyei Tanács a Szivárvány című televíziós városvetélkedő miskolci csapatában sikeresen szerepelt közreműködők között nívódíjban részesítette Rátky Györgyöt, színházunk dramaturgját.

BARCIKAI SZEREPLÉS

Kazincbarcikan két helyszínen is rendeztek műsoros ünnepséget a felszabadulás jubileumán: a Borsodi Vegyi Kombinátban és a város művelődési házában. Mindkét műsorban felléptek színházunk művészei — Várhegyi Márta, Mihályi Győző, Vass László. Az üzemi ünnepségen Kalmár Péter, a városi műsorban Herédy Éva volt a zenei közreműködő.

SZÍNHÁZI VILÁGNAP

Március 27-én színházunkban is elhangzott az a köszöntő, amelyet a Nemzeti Színházi Intézet főtitkára, André-Louis Perinetti írt, s amelynek főbb gondolatai a következők:

— Ez a nap lehetővé teszi számunkra, hogy arra figyeljünk, ami összeköt bennünket. Negyven évvel ezelőtt ért éget a II. világháború. A színház világa emlékezik, a színház életigenlő, vallja, hogy az élet alkotás. A lidércnyomás megszüntével megszületett a remény, hogy a népek kölcsönösen megérthetik egymást.

A színház, amely különféle társadalmak tükré, nem azt mutatja meg, ami elvasalt bennünket, hanem arra irányítja tekintetünket, ami közös minden emberben: a béke iránti vágyra.

— Idén, az ifjúságnak szentelt 1985-ös évben még egy kötelező vár ránk. Mi, a mai színházi emberek, örökséget kaptunk a múlttól, és felelősek vagyunk érte a holnap művészei előtt. Az ifjúság részvételre, a felelősség megosztására vágyik. Hisz a szolidaritásban és tevékenykedni akar nagy ügyekért. De az igazat akarja hallani. Rajtunk áll, hogy ezt ne rejtegetjük, hogy az a remény, amely az ifjúságban megtestesül, a népek közötti béke és barátság biztosítékává legyen.

VISSZHANG

Országos folyóirataink rendszeresen közölnek elemző értékeéseket a miskolci színházi produkciókról. A Színház szakemeleti és kritikai folyóirat idei márciusi számában jelentetett meg hosszabb írást A Karamazov testvérek miskolci szinpadai feldolgozásáról. Ebben olvashatjuk: „A szinpadai tér már önmagában is allegória, példázatterek van. A cselekmény szenvedésmítoszává válik, az emberi kívánságok biblikus pátoszát kapnak általa. A rendező a látvány szintjén első pillanattól kezdve megköti a néző érzékeit, és ehhez még színvonalas zenei effektusokkal is szolgál, a néző részéről önkéntes hitet követel — ha akarom, hiszem, ha akarom, nem hiszem mindazt, amit a szinpadról közölnek.”

Ugyanez a folyóirat előző számában a Tótki miskolci színrevitelét elemzi: „Csiszár a drámanak azt a réteget hívta igen intenzíven életre, amelyből kiderül: a személyiségret roncsoló, az emberséget megnyomorító abszurd szituációban minden hétköznapi cselekvés végzettszerű jelentést kaphat. Az intenzív játék egyúttal arra is figyelmeztetett, hogy az embertiprás háború nélkül is létrejöhet: elég hozzá a balga hit, a stréber szolgalelkűsége, hogy magunk növeljük naggyá önmagunk zsarnokait.”

Az Új Tükör 9. száma a Negyedik Henrik király miskolci előadásáról így ír: „Füst Milán drámájának shakespearei sajátosságát az eddigi bemutatók közül Szóke István, miskolci rendezése fogja fel és érzékelteti a legkövetkeztelében. Nem történelmi alakok viselkedés-illusztrációit látjuk, hanem az emberi kapcsolatok diktálta drámai megatartásokat.